

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

112 Spolium committens in bonis ecclesiasticis Bullam Coenae Domini, uti
usurpator, incidit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

test, alioquin sufficit monitio generalis contra incertas personas, qui talem usurpationem fecerunt, ut per gloss. in eod. c. constitutionem in ver. nominatim, c. fin. de vocationem, & ibi Franc. de elect. in 6.

Constare etiam debet iudici de usurpatione testium depositione, aut alias legitime. Cū enim actor non probante reus absolvatur, l. qui accusare, C. de eden. nisi constito de allegatis, declaratio promulgari non potest: si verò reus compareat; allegando, se bona, quæ possidebat ecclesia, in suos usus convertisse, uti de jure sibi competentia, de quibus juribus se paratum edocere proponat, cū res efficiatur dubia, a verò laico de jure pertineat, & de possessione ecclesiæ constet illius confessione, qua nulla major est probatio, ut inquit Ias. post alios in l. Titia num. 28 ff. de verb. oblig. Craver. cons. 6. num. 3. & Menoch. cons. 21. num. 14, ea ratione, quod probatio per confessionem dicatur notorium, ut tradit Bart. in l. scriptus, num. 2, ver. idem dicitur quod ff. de relig. & sumpt. fun. Innoc. in cap. ex parte, il. 1, num. 5, de verb. signif. & Abb. in cap. cum speciali §. porro, num. 7. vers. concludit, de appell. cū enim zgatur de sententia excommunicationis à jure lata contra usurpantes bona ecclesiastica, de qua per concil. Trident. cap. 11, de reform. sess. 22, & Bull. Cœn. Domini de qua supra §. pro excessu notorio in declaratione ferenda nulla solemnitas est adhibenda: sed etiam sine citatione potest quis excommunicatus declarari, Innoc. in d. cap. ex parte, num. 5, Abb. in cap. pervenit il. 1, num. 7, de appell. & Feyn. in cap. Rodolphus num. 41, vers. intellige secundo de rescrip. prout etiam quan-

dam sententia excommunicationis incurritur ipso facto per text. & gloss. in cap. reprehensibilis, in ver. ipso suo genere, de appell. & ibi Abb. num. 6, & 7.

III Spoliatus §. quovis modo jura usurpat: & idem contra spoliantes omnia jura insurgunt, ita quod spoliatus, antequam cognoscatur de domino, in primis, & ante omnia est restituendus, Bart. in l. si quis ad se fundum, num. 2, C. ad l. Iul. de vj. pub. & Menoch. cons. 2, num. 185, lib. 1, & restitutio datur ad jura, quibus quis fuit spoliatus, & sic ad ecclesiastica jura usurpata, sive sint corporalia, sive incorporalia: possessio enim acquisita est jus, l. peregrin. ff. de acquir. possess. Et quod appellatione juris possessio includatur, probat Gomez. post alios per ipsum allegatos, in reg. de non toll. jur. quas. quest. 5, num. 5, 6, & seq.

IV Quapropter §. spoliator incidit in Bullam Cœn. Domini, à qua quis excusari non potest, excipiendo de juribus sibi competentibus: quia cū presumptio sit contra spoliantem, etiam quod confiteatur qualitatè, potest illa confessio pro parte acceptari & pro parte impugnari Bart. in l. Aurelius §. idem quasi §. num. 2, ff. de liber. leg. & Craver. consil. 150, num. 5, longè enim commodius est possidere, & adversarium ad onera petitorij compellere, quàm alio possidente, petere, l. is qui destinavit ff. de rei vend. trina monitio, de qua supra num. 106, regulariter requiritur ad sententiæ excommunicationis validitatem, cui tamen Papa non ligatur, quia Paulus quando Hymeneum, & Alexandrum tradidit Satanæ, non præmisit trinam monitionem, nec formam, quod una sufficeret

ficeret pro tribus, quemadmodum nec illam præmisit, cum fornicatorem Corinthium excommunicandum scriberet, unde ait, ego quidem abiens corpore, præfens autem Spiritu jam judicavi, ut præfens, eum, qui sic operatus est, in nomini Domini Nostri Jesu Christi tradere hujusmodi hominem Satanæ in interitum carnis. *1. Corinth. cap. 5.* in quo formam excommunicationis; ostendit, *cap. audivimus post med. vers. unde Apostolus, 24. qu. 1. & cap. audi, denique, 11. quæst. 3.* Hoc enim gladio utuntur potissimum Summi Pontifices, cum nonnulli iniquitatis filij inobedientiæ contumacia perseverant, & tanti parentis jussa præstare recusant; Papa autem est loco Petri, qui in administratione fuit major auctoritate Paulo, *21. dist. in sum. vers. Petrum verò,* unde & Papa, qui est loco Petri, est etiam major Paulo, & alijs Apostolis, *cap. in novo, eadem 21. distinct. c. puto, 2. qu. 7. & Jo. à Capistr. in tract. de auctor. Pap. 3. par. princip. numer. 12.*

113 Decimo octavo ¶ eandem excommunicationis sententiam incurrunt imponentes decimas, collectas, & alia onera personis ecclesiasticis, & offenditur libertas ecclesiastica in impositione onerum, directe, vel indirecte, à quibus, tam personarum clericorum, quam eorum bona sunt immunita, ut per Cajetan. *in ver. excommunicatione, cap. 40 & Azor. lib. 5. institut. moral. cap. 12. §. ego sanè, sub littera D. Abb. in cap. non minus, num. 3. de immunit. eccl. & cap. quanquam, de cens. in 6.* Personarum enim principales, quæ in eandem censuram incurrunt, sunt imponentes decimas, collectas, tales, præstantias & alia onera similia exigentes, recipientes, et-

iam à sponte dantibus, & solventibus. 114 Accessoriarum ¶ verò personarum sunt, quæ prædicta facere, exequi, procurare, quæve auxilium, consilium, vel favorem præstare in prædictis non verentur, per se, vel per alios, directe, vel indirecte, cujuscunque ordinis, gradus, vel conditionis fuerint, *ut in dict. Bullæ Cænæ Domini, num. 18.* Personarum autem, & res, quibus dicta onera imponi prohibentur, *de quibus eodem n. 18.* sunt clerici, Prælati, & aliæ personæ ecclesiasticæ; ac eorum, & ecclesiarum, monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum bona etiam patrimonialia, nec non fructus, redditus, & proventus eorundem, ut per Navar. *in c. 27. num. 71. vers. & qui collectas. Sayr. in eodem lib. 3. cap. 22. num. 1. & Card. Tolet in tract. sacerdot. cap. 29. §. adverte non solum, lib. 1.*

115 Bullæ Cænæ ¶ Domini radix, & fundamentum hoc casu est, quod, cum in omni republica, ad sublevandas communes necessitates, necessaria sint aliqua onera, tam realia, quam personalia, in quorum distributione servanda est ratio justitiæ, tam commutative, quam distributive. Commutative quidem, ut non, nisi ex causa urgenti, imponantur. Distributive verò, ut inter cives prout uniuscujusque viribus, & facultate distribuantur.

116 Admodum rationale, ¶ & etiam valde conforme juri naturali, & divino fuit, ut ab hujusmodi oneribus personarum ecclesiasticarum, tam in seipsis, quam eorum bonis immunes essent, ut post Sor. *4. distinct. 25. quæst. 2. artic. 2.* tenet Sayr. *dict. cap. 22. num. 4 & 5.* In seipsis enim; quia sicut jure divino Ecclesiæ ministri sunt